

Ο
Ορ

Ένα από τα

μεγάλα ερωτήματα που απασχόλησαν και απασχολούν την ανθρωπότητα είναι αυτό που έχει να κάνει με το ποιος αληθινά είναι ο Χριστός.

Το ερώτημα αυτό το έθεσε πρώτος ο ίδιος ο Κύριος στους μαθητές Του: «τίνα με λέγουσιν οι άνθρωποι είναι τον υιόν του ανθρώπου;» και «Υμείς δε τίνα με λέγεται είναι;» (Ματθ. 16, 14-15). Το έθεσαν όμως και στους Φαρισαίους, λίγο πριν το τέλος της επίγειας δράσης Του: «Τι υμίν δοκεί περί του Χριστού; Τίνος υιός εστι;» (Ματθ. 22, 42).

Και θέτει αυτό το ερώτημα ο Χριστός γιατί θέλει να τους δείξει ότι στο πρόσωπό Του εκπληρώνονται οι προφητείες της Παλαιάς Διαθήκης, όχι όμως με τον τρόπο που οι Φαρισαίοι τις ερμήνευαν, δηλαδή ανθρωποκεντρικά, αλλά με τον τρόπο του Θεού. Οι Φαρισαίοι περίμεναν τον Μεσσία ως εκείνον που θα οδηγούσε τον λαό του στην δόξα.

Που θα αναδείκνυε την περιουσιότητά του. Που θα έδινε την πνευματική και την κοσμική εξουσία σε όσους τον αποδέχονταν. Ο Χριστός όμως μιλά για την Θεανθρώπινη φύση του Μεσσία. Ότι δεν ήταν μόνο ένας τέλειος άνθρωπος, μία ξεχωριστή προσωπικότητα, αλλά ότι ήταν ο ίδιος ο Θεός που θα προσλάμβανε την ανθρώπινη φύση και, επομένως, ό,τι θα πρόσφερε, δεν επρόκειτο να

περιοριστεί στον ιουδαϊκό λαό. Θα ήταν δωρεά και ευλογία για όλους τους ανθρώπους και όλους τους λαούς, με υπέρβαση του χρόνου και των δεδομένων μέσα από τα οποία οι άνθρωποι βλέπουν τη ζωή. [\(περισσότερα...\)](#)